

תת"ע 255/08/13 - מדינת ישראל נגד מטילדה פטרונוב

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 255-08-13 מדינת ישראל נ' מטילדה פטרונוב
בפני כב' השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מטילדה פטרונוב

הנאשמת

הכרעת דין

נגד הנאשמת נרשמה הודעת תשלום קנס המייחסת לה עבירה של חציית צומת בעת שהאור ברמזור היה אדום, בניגוד לתקנה 22 לתקנות התעבורה. על פי האמור בכתב האישום הנאשמת נהגה ביום 28.1.13 וחצתה את הצומת הרחובות ההסתדרות - חנקין בחולון בשעה שהרמזור בכיוון נסיעתה היה אדום. על פי האמור בדוח עמד עורך הדוח סטטי כשמבטו מופנה לעבר הרמזור הרחוק לנוסעים מדרום לצפון. לאחר שהרמזור התחלף לאדום הפנה עורך הדוח את מבטו לקו העצירה שעוביו כ-30 סמ' וראה את רכב הנאשמת חוצה את הצומת לכיוון צפון כשהרמזור אדום. או אז חצה גם עורך הדוח את הצומת באור אדום תוך שמירת קשר עין עם רכב הנאשמת ונרשם הדוח.

הנאשמת טענה באזני עורך הדוח לאחר שזה הבהיר לה את מהות העבירה כי "זה היה כתום, ברמזור הזה הירוק אינו מהבהב".

עורך הדוח הוסיף כי הרמזור בצומת אכן אינו מהבהב וכי רכב הנאשמת נסע בנתיב הימני מבין 2 נתיבים.

דין והכרעה

במועד הדיון העיד עורך הדוח. גרסתו לא נסתרה בחקירה נגדית. אדרבא, הנאשמת אישרה כי מיקומו של עורך הדוח אפשר לו להבחין בביצוע העבירה.

הנאשמת העידה לעצמה. במסגרת פרשת ההגנה העלתה הנאשמת לראשונה את הטענה כי היא חיכתה כי הרמזור בצמת יתחלף לירוק על מנת לנסוע. לטענתה, כאשר הייתה בצומת היה רכב שלא ידע אם בכוונתו להמשיך ישר בצומת או לפנות שמאלה וכאשר הרכב המשיך מיד התחלף האור ברמזור לכתום. הנאשמת אישרה בחקירה נגדית כי במקום קיימים 2 נתיבים. לטענתה, הצומת לא היה פנוי כאשר נכנסה אך היא הדגישה כי נכנסה לצומת באור ירוק כאשר התחלפות האור ברמזור לכתום הייתה בעת שהייתה בתוך הצומת. הנאשמת הסכימה כי עורך הדוח היה יכול לראות אותה ואת הצומת היטב. בחקירה נגדית הוסיפה הנאשמת וטענה כי "הבנתי כי האור התחלף לכתום כאשר הייתי באמצע הצומת, אחרי היתה מונית ואמרתי את זה לשוטר כשהוא עצר אותי...". [עמ. 2 שו' 15-17].

גרסת הנאשמת מעוררת תמיהה. ראשית, אם חלקה על דיוק הרישום של דבריה, לכאורה, בהודעת תשלום הקנס לא ברור מדוע נמנעה מלחקור את עורך הדוח בנקודה זו? הימנעות כזו נזקפת לחובת הנאשמת. הנאשמת אינה טוענת גם כי אמרה לעורך הדוח כי חצתה את הצומת באור ירוק אך דבריה עוותו או סולפו בעת רישום הדוח. נמצא, כי הגרסה לפיה חצתה הנאשמת את הצומת באור ירוק היא גרסה כבושה שמשקלה מועט. שנית, גרסתה של הנאשמת כי האור התחלף לכתום כאשר הייתה באמצע הצומת- ולא בעת הכניסה אליו כפי שעולה לכאורה מדבריה לעורך הדוח - אינה ברורה שכן לא ברור כיצד היה בידה להבחין בצבע האור ברמזור בהיותה באמצע הצומת.

מנגד וכאמור, לא זו בלבד שגרסת עורך הדוח לא נסתרה בחקירה נגדית אלא שהנאשמת אישרה בחקירתה הנגדית כי ממקום עמידתו היה בידו של השוטר להבחין בביצוע העבירה.

נוכח התמיהות העולות מגרסתה של הנאשמת קיים קושי ליתן אימון בגרסתה. בנסיבות אלה ובשים לב לכך שגרסתו המפורטת של עורך הדוח לא נסתרה וההגנה אף אישרה כי היה לאל ידו להבחין ברכב הנאשמת בעת ביצוע העבירה, אני מוצא לקבל את גרסתו ולדחות את גרסת הנאשמת מן הטעמים שפורטו לעיל. לפיכך, לאחר שהזהרתי עצמי כי גרסת התביעה מושתתת על עדות יחידה, אני מוצא להרשיע את הנאשמת בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ב שבט תשע"ד, 23 ינואר 2014, במעמד הצדדים

חתימה